

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/36/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714207846
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2714207846.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Martina Valentová a JUDr. Bibiána Ťažiarová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Z. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom ako rodičia, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov - otca: U. Z., nar. X.XX.XXXX, bytom X. XXX, zastúpeného advokátom: JUDr. Václav Sosna, so sídlom Skalica, Nám. slobody 2 a matky: Ing. K. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom X. XXX, t.č. F., P. XXX, zastúpenej advokátom: Mgr. Martin Hurta, so sídlom Nitra, Štefánikova 15, o návrhu matky na určenie povinnosti rodičom podieľať sa na správe majetku dieťaťa, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Skalica sp. zn. 7P/32/2014-319 zo dňa 9.6.2016, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh matky, ktorým sa domáhala uložiť povinnosť jej a otcovi maloletej Z. platiť poplatky v súvislosti so správou majetku maloletej, a zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 24 ods. 4, § 26, § 32 ods. 1 a 5, § 36 ods. 1, § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

3. Súd vychádzal zo skutkových zistení, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, že rodičia darovali maloletej do výlučného vlastníctva nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXXX v kat. úz. a obci F. trojizbový byt č. X vo vchode XXX na druhom poschodí bytového domu súp. č. XXXX postavený na pozemkoch parcela registra C č. 95/15, 95/17. V predmetnom byte býva maloletá s matkou, pričom priateľ matky s nimi býval určite do 24.3.2016. Bolo preukázané, že matka platí všetky výdavky s energiami spojenými s užívaním bytu, poistenie k úveru, daň z nehnuteľnosti, poplatky za výkon správy k bytu. Zhodným tvrdením rodičov bolo preukázané, že každý z nich mesačne spláca úver čerpaný na tento byt. Toto konanie rodičov súd hodnotil ako náležitú starostlivosť. K argumentu právnej zástupkyne otca, že matka má omnoho vyšší príjem a preto by sa otec nemal podieľať na platení daných poplatkov v súvislosti s vlastníctvom bytu dieťaťa, súd uviedol, že otec ako konateľ s.r.o. mal za posledných 12 mesiacov priemerný čistý mesačný príjem 1.385,82 Eur a matka 2.635,34 Eur. Na druhej strane otec je vlastníkom rodinného domu v mieste svojho bydliska a matka nevlastní žiadnu nehnuteľnosť. Súd tak dospel k záveru, že súčet majetkových a zárobkových pomerov rodičov je obdobný, lebo matka má vyšší príjem, na druhej strane zase otec vlastní nehnuteľnosti, preto súd uzavrel, že pomery rodičov sú obdobné. Za podstatnú zmenu na strane otca považoval zistenie, že otec má vyživovaciu povinnosť nielen k maloletej Z., ale aj k maloletému U., nar. XX.X.XXXX. Súd vychádzal z toho, že vo všeobecnosti je spravodlivé,

aby sa rodičia podieľali rovnodielne nielen naďalej na platení hypotéky na byt dieťaťa, ale aj na ďalších platbách spojených s vlastníctvom nehnuteľnosti. Súd vychádzal z toho, že dieťa bolo najskôr zverené len do starostlivosti matky a až rozsudkom 7P/32/2014-54 zo dňa 5.3.2015 právoplatným 31.3.2015, do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, bez povinnosti platiť si výživné. Napokon súd dospel k záveru, že keďže matka býva v byte dieťaťa, má za povinnosť podieľať sa na platbách spojených s bývaním v byte a spojených so správou bytu, nakoľko matka užíva celý byt dieťaťa a otec ho neužíva, súd má za to, že je nedôvodný návrh matky, aby sa otec podieľal i na poplatkoch spojených s daňou a poistením. Pri rozhodovaní o návrhu matky uložiť otcovi späťne platiť 50% všetkých poplatkov spojených s bytom od roku 2011 súd vychádzal z toho, že matka neuviedla žiadny objektívny dôvod, ktorý by jej bránil podať si tento návrh skôr. V súčasnosti je dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti, býva vo svojom byte reálne len dva týždne, teda matka sama užíva byt dieťaťa po dobu polovice mesiaca, čo súd tiež presvedčilo v zamietnutí návrhu matky. Vzhľadom na všetky vyššie uvádzané skutočnosti súd návrh matky zamietol.

4. Proti tomuto rozsudku podala prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie matka maloletej, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodne: „Obaja rodičia sú povinní spoločne a nerozdielne sa podieľať na všetkých výdavkoch spojených so správou majetku maloletej Z. Z., nar. XX.X.XXXX, konkrétne výdavkov spojených s jej vlastníctvom nehnuteľnosti zapísanej v LV č. XXXXX v kat. úz. F.“ s tým, že účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Odvolanie odôvodnila najmä s poukazom na dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Prioritne vyslovila presvedčenie, že súd nekonal v najlepšom záujme dcéry, keď nerozhodol o podstatnej veci správy majetku maloletého dieťaťa, vychádzal z toho, že výdavky má platiť ten rodič, ktorý nehnuteľnosť užíva. Výrok súdu je v rozpore s § 35 Zákona o rodine, keďže súd mal zákonnú povinnosť v prípade nedohody rodičov o podstatnej veci maloletého dieťaťa rozhodnúť. Zamietnutie návrhu v takomto prípade neprichádza do úvahy. Skutočnosť, že ide o podstatnú vec správy ustálil aj Krajský súd v Trnave vo svojom uznesení č.k. 25CoP/20/2015. Zdôraznila, že v dôsledku takéhoto rozhodnutia súdu je ohrozená riadna a včasná úhrada daných platieb. Podľa jej názoru záver súdu, že výdavky spojené so správou majetku dcéry má uhrádzať výlučne matka, pretože nehnuteľnosť užíva, a otec dieťaťa nie, je v rozpore s § 32 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého je správa majetku maloletého dieťaťa povinnosťou oboch rodičov, súd toto ustanovenie nesprávne aplikoval. Je povinnosťou oboch rodičov tieto výdavky uhrádzať a to bez ohľadu na to, kto nehnuteľnosť užíva. Má za to, že správa majetku dieťaťa je v tomto prípade povinnosťou solidárnou, teda obaja rodičia sú povinní spoločne a nerozdielne uhrádzať dané výdavky. V opačnom prípade by bol ohrozený najlepší záujem dieťaťa, ktorý je prvoradým kritériom pri rozhodovaní súdu. Akékoľvek delenie povinností do konkrétnych podielov je nezmyselné a ohrozuje riadne a včasné plnenie výdavkov na nehnuteľnosť. Súd nemôže zaviazat' jedného rodiča platiť jednu polovicu a druhého druhú polovicu daného výdavku. Záujem dieťaťa je bezpochyby riadne a včasné platenie výdavkov bez ohľadu na to, ktorý z rodičov platbu vykoná. Pri právnom špecifikovaní tohto záväzku je možné per analogiam aplikovať § 511 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a nič nebráni ktorémukoľvek z rodičov domáhať sa, hoci aj súdnou cestou v súlade s § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, náhrady od druhého rodiča. Podľa odvolateľky súd dôsledne nebral do úvahy rozsah náležitej starostlivosti rodičov o byt a teda dôsledne neaplikoval § 32 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý ukladá obom rodičom sa aj náležite starať o správu majetku dieťaťa. Keďže matka byt s dcérou aj užíva, do bytu aj investovala a to aj jej výlučné finančné prostriedky, čím byt jednoznačne zhodnotila v prospech dcéry, nehovoriac o tom, že ho vlastnou starostlivosťou aj udržiava. Zdôraznila, že otec maloletej ešte donedávna mal v otázke úhrad spojených s vlastníctvom bytu dcéry rovnaký názor ako ona, teda, že ich majú uhrádzať spoločne. Obaja uzavreli aj rodičovskú dohodu, ktorú otec porušil a preto sa domáhala, aby o tejto podstatnej otázke rozhodol súd. Súd už ustálili, že majetkové pomery oboch rodičov sú obdobné. Matka nechápe prečo otec maloletého dieťaťa poukazuje na príjmy rodičov, aj keď s matkou uzavrel rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa výživné na dieťa neurčilo, teda sám vychádzal z toho, že životná úroveň rodičov je obdobná. Petit jej odvolacieho návrhu je v súlade s § 64 až § 66 CMP, okrem toho na rozdiel od pôvodného návrhu navrhuje solidárnu zodpovednosť a túto všeobecne na všetky výdavky spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti, výdavky teda nešpecifikuje jednotlivito ako v pôvodnom návrhu. Rodičia pritom vedia riadne a pohotovo posúdiť, o ktoré výdavky súvisiace s vlastníctvom nehnuteľnosti sa jedná a o ktoré nie. Odvolaciemu súdu pritom nič nebráni rozhodnúť nad rámec tohto návrhu, keďže nie je viazaný návrhom.

6. K odvolaniu matka pripojila znalecký posudok č. 138/2016 znalca Ing. Ľudovíta Juríka zo Senice, ktorým stanovil všeobecnú hodnotu daného bytu spolu s príslušnými pozemkami sumou 130.000,- Eur.

7. Otec, ani kolízny opatrovník odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu matky sa písomne nevyjadrili.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP v spojení s § 62 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku - ďalej CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu matky nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne návrh matky, ktorým sa domáhala uložiť povinnosť rodičom maloletej platiť poplatky v súvislosti so správou majetku dieťaťa, zamietol, pričom odvolanie bolo podané v celom rozsahu a odvolacími dôvodmi ani odvolací súd nebol viazaný (§ 65 a § 66 CMP).

10. Pôvodným návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 4.3.2015 sa matka domáhala, aby súd určil, že matka a otec budú spoločne maloletú zastupovať a spravovať jej majetok s tým, že tak otec, ako i matka (každý osobitne) je povinný platiť mesačné poplatky za výkon správy a fond opráv k domu č. X, vchod č. XXX na 2. poschodí bytového domu súp. č. XXXX postaveného na pozemkoch parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape a to parc. č. 95/15 - zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 577 m² a parc. č. 95/17 - zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 9 m² zapísaného na LV č. XXXXX pre obec a kat. úz. F., ktorý je vo vlastníctve maloletej Z. vo výške 70,- Eur mesačne, ďalej poistenie bytu vo výške 75,- Eur za kalendárny rok a daň z nehnuteľnosti vo výške 16,- Eur.

11. Podaním zo dňa 8.6.2016 matka zmenila svoj návrh a žiadala, aby súd vydal rozsudok, ktorým rovnako matke ako i otcovi - každému osobitne uloží povinnosť platiť poplatky spojené s vlastníctvom predmetného bytu, ktorý je vo vlastníctve maloletej Z. na základe výmeru správcu bytového domu: a) poistenie stavby, b) odmena za správu bytového domu, c) bankové poplatky, d) fond údržby a opráv, vždy do výšky 50% zo sumy uvedenej vo výmere správcu bytového domu a na základe predpisu Mesta Skalice daň z nehnuteľností vždy vo výške 50% zo sumy uvedenej v predpise Mesta Skalica, na základe predpisu zmluvy z poisťovne UNIQA dvakrát ročne poistnú sumu z označenej poistnej zmluvy vždy vo výške 50% zo sumy uvedenej v poistnej zmluve.

12. V odvolacom konaní uplatnila iný petit, keď žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a rozhodol nasledovne: „Obaja rodičia sú povinní spoločne a nerozdielne sa podieľať na všetkých výdavkoch spojených so správou majetku maloletej Z. Z., nar. XX.X.XXXX, konkrétne výdavkov spojených s jej vlastníctvom nehnuteľnosti zapísanej v liste vlastníctva č. XXXXX, kat. úz. F.“.

13. Súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky, aby bola predmetná zmena návrhu na začatie konania predstretá matkou v podanom odvolaní pripustená. K zmene návrhu totiž došlo za konania súdu, keď konanie ešte nebolo právoplatne skončené a výsledky doterajšieho konania bez sporu môžu byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu (§143 CSP), keďže zmenou došlo fakticky iba k zobecneniu pôvodného petitu. Súd preto uznesením č.k. 25CoP/36/2016-358 zo dňa 18.1.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23.1.2017, rozhodol, že predmetnú zmenu návrhu pripúšťa.

14. V zmysle § 32 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sú povinní spravovať majetok maloletého dieťaťa s náležitou starostlivosťou. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia výnosy z majetku maloletého dieťaťa získané pri jeho spravovaní môžu rodičia maloletého dieťaťa použiť najmä na uspokojovanie potrieb maloletého dieťaťa a v primeranom rozsahu aj na uspokojovanie potrieb rodiny. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom zostáva zachovaná.

15. Podľa § 35 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

16. Ako už odvolací súd uzavrel vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí sp. zn. 25CoP/20/2015-92 zo dňa 1.7.2015 zásadne podmienky pre rozhodnutie súd v danej veci v zmysle cit. § 35 Zákona o rodine, keďže ide o podstatnú vec súvisiacu s výkonom rodičovských práv a povinností, o ktorej sa rodičia nevedia dohodnúť, boli dané.

17. Z vyššie cit. ust. § 32 ods. 2 ZoR (aplikovaného aj súdom prvej inštancie) o spravovaní majetku dieťaťa vyplýva, že je nevyhnutné rozlišovať kmeňový majetok a výnosy vzniknuté spravovaním tohto majetku. Ods. 2 upravuje nakladanie s výnosmi z majetku maloletého dieťaťa. Pokiaľ rodičia riadne plnia svoju povinnosť spravovať majetok dieťaťa s náležitou starostlivosťou, je pravdepodobné, že kmeňový majetok bude prinášať výnosy ako napríklad úroky, nájomné, dividendy, zisk a podobne. Spravovanie týchto výnosov patrí rodičom. Rovnako sú povinní pri správe kmeňového majetku zabezpečiť, aby tento majetok prosperoval a netratil na hodnote (údržba, opravy). Keďže neexistuje povinnosť rodičov investovať do majetku dieťaťa vlastný majetok, je predpoklad, že sa tieto náklady budú hradíť z výnosov majetku dieťaťa. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že rodičia sú povinní v prvom rade z výnosov majetku dieťaťa zabezpečiť udržanie kmeňového majetku v minimálne pôvodnom množstve a stave. Osobné potreby dieťaťa sú kryté výživným, ktoré sú rodičia povinní dieťaťu poskytovať v zmysle druhej vety citovaného ustanovenia aj naďalej. Až následne po uspokojení majetkových a osobných potrieb dieťaťa, ktoré sú nad rámec vyživovacej povinnosti, za situácie, že dieťa je majetnejšie než rodičia, môžu rodičia rozhodnúť o použití výnosov z majetku dieťaťa v prospech rodiny ako celku. Miera použitia výnosov pre účely rodiny pritom musí byť primeraná vo vzťahu k výške výnosov, pomerom dieťaťa, pomerom rodiny ako celku. Bežné nakladanie s výnosmi, vrátane ich spotrebovania nevyžaduje schválenie súdu.

18. Pod výnosom z majetku dieťaťa podľa vyššie uvedeného je potrebné rozumieť nielen priamy finančný výnos - nárast majetku (napríklad v danom prípade ak by bol byt prenajímaný tretej osobe vo forme zisku z nájomného), ale i nepriamy výnos - tu prospech rodiča spočívajúci v možnosti bezodplatne predmetný byt užívať. Tento nepriamy majetkový prospech v danom prípade užíva - konzumuje výlučne matka, v polovici z titulu, že dieťa s ňou pri striedavej starostlivosti (s účinnosťou od 31.3.2015) v byte býva. Výnos z majetku dieťaťa má tak fakticky k dispozícii výlučne matka. Z neho potom preto ona musí pokrývať prioritne výdavky na správu majetku dieťaťa a prebytok použiť na uspokojovanie potrieb dieťaťa, ktoré sú nad rámec výživného. Až príp. ďalší prebytok by bolo možné použiť v primeranom rozsahu na uspokojovanie potrieb rodiny.

19. V prípade poskytnutia predmetného bytu do nájmu tretej osobe, pri zabezpečení náležitej starostlivosti, by výnos musel zodpovedať výške obvyklého nájomného za obdobný byt v danom mieste a čase, teda výške trhového nájomného, ktoré nesporné musí presahovať náklady vlastníka na byt a zároveň vytvárať pre vlastníka aj primeraný zisk. Keďže za daných okolností výnos z tohto majetku dieťaťa v podobe nepriameho prospechu z bezodplatného užívania bytu získava výlučne matka (nie otec), iba sčasti spolu s dieťaťom, a podľa vyššie uvedeného náklady spojené so správou majetku dieťaťa majú byť prioritne hradené z jeho výnosov, je dôvodné a spravodlivé, aby ich v danom prípade hradila výlučne matka.

20. Za uvedených konkrétnych okolností daného prípadu, nebolo potom dôvodným ani zákonom podloženým, aby súd návrhu matky vyhovel a uložil obom rodičom solidárne (zo svojich osobných prostriedkov) podieľať sa na výdavkoch spojených so správou daného majetku maloletej. Bolo preto opodstatneným návrh matky zamietnuť, ako správne postupoval súd prvej inštancie preskúmaným

rozsudkom. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok ako vo výrokoch vecne správny, včítane závislého a správneho výroku o náhrade trov konania, s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. O náhrade trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 52 a § 58 CMP s použitím § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov ani návrh na náhradu trov konania v zmysle § 57 CMP nepodal.

22. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).